

ZEMPLÉNI LAPOK.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főút 9. szám

hova minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előfizetési s hirdményi pénzek is küldendők.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Társadalmi hetilap,
főtekintettel Zemplénmegye érdekeire.

(Megjelenik minden kedden.)

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 „ — „
Negyedévre 1 „ 50 „
Néptanítókknak és körjegyzőknek egész évre 4 „ — „
A hirdetési díjak, a hirdetési rovat élén látható díjszabályzat szerint számítatnak.

Felelős szerkesztők s kiadótulajdonos társak:

BORÚTH ELEMÉR

HORNYAY KÁLMÁN.

A spekuláció.

A s.-a.-ujhelyi törvényszék előtt a közelebbi napokban egy dráma végjelenetei folytak le, melyek, midőn fölébreszték Zemplénmegye művelt köreiből a szánalom érzetét, egyszersmind gondolkodóba ejtették azokat, akik az eseményeket nem hagyják elrepülni a fejük fölött anélkül, hogy azokból tanúságot ne vonnának le a maguk számára.

Egy köztiszteltben megöszült a zempléni közönség által előnyösen ismert uri emberült a vádlottak padján, kit — mint mondják — szerencsétlen spekulációk juttattak arra a lejtőre, mely a legtöbbször anyagi és erkölcsi bukáshoz vezet.

Tehát ismét egy áldozata annak az ördögös valaminek, amit spekulációnak kereszteltek el a bölcseszek; de ami ma már sokkal nagyobb szerepet játszik az üzleti életben, mint a philosophiában. Egy spekulatív bölcsész mellett ma ezer meg ezer spekuláns börtön szerepel, a spekulatív bölcsészeti iskolát pótolja a világnak a spekulatív börze.

De hát tulajdonképen nem is baj az, hogy ma már nem csupán a szobatudós, hanem minden gyakorlati ember spekulál. Nemcsak hogy nem baj ez, de sőt inkább az anyagi haladásnak nélkülözhetlen előfeltétele.

Hiszen mi is az a spekuláció — nemzetgazdasági szempontból? Nem egyéb, mint okos kiszámítása azon esélyeknek, melyek a természetbe befolyanak, s ezen esélyeknek olyatén felhasználása saját céljainkra, hogy másoknak ez által kárt ne okozunk és a közmorált s általában a közérdeket meg ne sértjük. Aki így fogja fel a spekulációt, az bátran spekulálhat: nemcsak hogy nem fog a vádlottak padjára kerülni, de esetleges sikerei által elismerésére méltó érdemeket szerzend magának.

Egy ujhelyi nősabó például addig-addig spekulál, hogy egy-két ujhelyi előkelő hölgy tetszését megnyeri az általa felfedezett új ruhamintára nézve. Azaz egy-két hölgy megrendeli az új divatu ruhát, — megjelennek abban valami nyilvános helyen . . . s a hódítás teljes és tökéletes. Már most ha Párisban III. Napoleon felesége Eugenie divatot csinálhatott: miért ne csinálhatna divatot Ujhelyben X. vagy Y. asszonyság, mint az ujhelyi haute-crème vezércsillaga? . . . S a divat meg is lesz teremtve. Nem is menyecske és leány, akinek nincsen olyan ruhája, mint X-ének.

A leleményes szabó pedig dörzsöli a markát, hogy jól spekulált.

Az effajta spekulációt a nemzetgazdák és különösen Proudhon, a nagyészű francia socialista, produktív spekulációnak (bocsásson meg nekik a „Nyelvör“) szokták nevezni. Mert ezek hasznát hajtják anélkül, hogy másoknak kárt okoznának.

Vannak ezután ártatlan spekulációk, melyek haszonnal nem, de kárral sem járnak. Például a baka ártatlan spekulációra adja fejét, midőn kieszi, hogy egy meleg augusztusi napon, a nagy manoevert az ágyon heverve töltheti, anélkül, hogy ezért megbüntetnék.

De vannak azután bűnös és könnyelmű spekulációk, melyek a tisztességgel, az erkölcsiséggel ellenkeznek vagy másokat megkárosítanak.

Például egy lapszerkesztő, amilyen Budapesten nem egy, de száz van, — megfenyeget engem, hogy családom szentélyét lapjában nyilvánosan feldulja, ha le nem fizetek neki 100 frtot. Én, ha félnék ember vagyok, a 100 frtot nagykeservesen le is fizetem. Ez a spekuláció már zsarolás s mint ilyenek a büntetőtörvénykönyvben van helye.

Vagy például a miskolci kiházasító egylet, melyről száz meg száz embernek a zsebe oly szomorú történeteket regél, szintén a spekuláció utóbb említett neméhez tartozik. Hasonlóképen a sáospataki hordógyár stb. stb.

Az ilyen spekulációt „svindlinek“, magyarul szédelgésnek nevezük. Ennek az atyja, megteremtője s bár paradoxonnak látszik, de azt mondok, hogy rendszerezője volt az angol Law. nyugodjanak különben békével porai!

Magyarország ennek issza most a levét s egy évtized alig lesz elég, hogy a szédelgés által szenvedett károkat kiheverje.

Valami csudálatos láz lepte meg embereinket az Ausztriával történt kiegyezés után. Mindenki gazdag ember akart lenni egy óra alatt. Vállalat vállalatra alakult, persze nem reális, hanem csak képzelt, eszményi tőkékkel. S az ujonnan alakult vállalatok — hazug mérleg alapján — versenyeztek egymással, hogy melyik ad nagyobb osztalékot. Ha a rongyszedő-társulat 25 százalékot adott, a pecegödör-tisztító társulatnak legalább is 25 és felet kellett adnia.

S ami meglepő, még kereskedőink is el hagyták magukat az általános áramlattól ragadtatni, azok a kereskedők, akik — mint különösen a pestiek — Keleti Károly szerint is — egész Európában híresek voltak soliditásukról s akiknek becsületük különben „szinarany“ volt.

Ki csudálkoznék rajta, hogy a láz, mely a

központon tört ki, lassankint elragadt a vidékre is, elterjedt a többi közt a mi megyénkben is.

Ujhelyben ép úgy, mint Patakon s általában, a vidéken, egy-egy vállalat, melyet oly nagy torokkal és még nagyobb reménnyel gründoltak, ma már még romjaival sem hirdetheti az enyészett. Az utolsó rommaradványok a részvényjegyek voltak, melyek közül mai napig kevés kerülhet ki az autoda-fét.

Sajnos, hogy az autoda-fé nyaldosó lángjai a papirossal s egy csomó vagyonnal együtt megemésztették nem egy szerencsétlen spekuláns jó hírnevét is, mely hamvaiból phoenix-módjára ép oly valószínűtlen, hogy feltámad valaha, mint az a vállalat, melyet az ég s elhamvadt papiross képviselt.

De az általános krach, a gründerek anyagi és erkölcsi bukása s a szerencsétlen spekulánsok azon szánalomraméltó megtévelyedése, mely az igazságszolgáltatás fellépését teszi szükségessé: nagy tanulságot nyújtanak annak, aki okulni akar. Azon tanulságot, hogy a spekuláció kétélű fegyver, mely könnyelmű és vigyázatlan ember kezébe nem való.

Nekünk magyaroknak volt egy nagy spekulánsunk: főf Széchenyi István, aki spekulációival Magyarországot újjáteremtette s örökidőkre szóló tanácsaival megmutatta a becsület meggazdagodás, az anyagi fejlődés s az ebből folyó szellemi és politikai előmenetel útját. Erről az utról letérünk azon gyermeteg hitben, hogy más utat választva, hamarabb célzt érünk. Reményünkben azonban megcsalhatkozunk. Ezer meg ezer ember elhullott, hogy soha többé talpra ne álljon. Ezeknek bukása lebegjen jövőre szemünk előtt s Széchenyi példáját, melytől eltántorodtunk, kövessük ismét, midőn „spekulálunk.“

Dr. Ballagi Géza.

Nyílt levél az ipartársulatokhoz.

az ez évben megtartandó országos iparos gyűlés tárgyában.

Midőn arról van szó, hogy a magyar iparosok 7 év lefolytával ismét egybegyűljenek, hogy a törvényhozás és a kormány, — a nemzet figyelmét egy impozáns országos gyűlés erkölcsi súlyával felhívják azon érdekekre, melyek az ország érdekei, azon hanyatlásra, mely a nemzet anyagi jólétének hanyatlását jelenti: jól meg kell fontolnunk, vajjon a viszonyok olyanok-e, miszerint számítani lehessen azon mérvű közfigyelemre és érdeklődésre felfelé

az, ki a te fundamentomodhoz a első követ letette!

Ezt megint nem én kiáltottam, hanem Olivér barátunk, a kit (mióta a szürke oly embertelenül bánt vele) minden este a művészet szent csarnokában: a színházban találunk, még pedig a mi több: — páholyban.

Dehát, Uram, teremtem! képzelhető-e az másképp, akkor, a midőn a bájos Elvira is nagy barátja a művészetnek s akkor, a midőn őseül sem a karzaton, de még zártszékben sem, hanem hasonlatosképen — páholyban? . . .

Hejj, nem olyan könnyű dolog volt azt ki módolni Olivérnek, hogy a szomszédpáholyra tegyen szert! Mondanom is fölösleges, hogy ez nagy áldozattal járt: de a szerelmes szív előtt nincsen gát, kész az ilyen szív akármilyen sisiphusi vállalatra.

Igaz ugyan, hogy az erszénye nem igen volt hozzászokva az olyan „apróság“-hoz, mint a minő egy páholyban az ő — árendája; de szerelmes szív a világot el nem facsarodott volna, ámbátor idáig szerzett gyűrűi, órája s más efféle értékesebb ingóságai egymásután vetek bucsut a kapufélfától. Igaz ugyan, hogy azt kezdte észrevenni: nincs több „anzug“-ja annál, a melyben esténként a páholyban szokott feszíteni; de elég vigasztalás volt az, hogy a keblét dagasztó nemes érzelem többet ér három ruha-raktárnál s tizenké szabó-műhelynél.

Egy szerelmes borbély-legény viszontagságai.

(Félig-meddig igaz történet.)

(Folytatás.)

Irta: Farkas Bertalan.

Olivér nem az a halandó volt, ki a balsorsnak egy-két fricskáját el ne tudná viselni. Egy kissé boszankodott ugyan, hogy a szürkével pórul járt, hanem azért „retirád“-ot a világot sem fuvatott volna. A szerelmes embernek ezer és egy alkalma van, hogy szíve bálványához közel furja magát. Ha így nem: ugy.

A szerelem a költészet, — a költészet meg a szerelem-országának kiegészítő része. Egyik a másik nélkül nem is képzelhető. No meg aztán ez a kettő egy harmadikkal is testvér-gyerek: a művészet.

Nekünk most erre az utolsóóra van nagy szükségünk.

Ah, imádott művészet! mily pompásan gondolták ki az istenek, hogy téged erre a mi rideg világunkra is bekvártélyozzanak! . . .

Ezt már nem én kiáltottam, szép olvasónóm, hanem Oliver barátunk.

Ah, imádott színház! te a művészetnek kifestett esarnoka! Mily egetverő poeta-lélek volt

TÁRCSA.

Oláh dalok.

(A nép ajkáról.)

I.

Iffukori gerjedelmet,
Az első vágyó szerelmet:
Nem lehet azt elbeszélni.
Volna bár papír az égbolt,
Tintatartó meg a szép hold,
Íróttól a csillagvilág
S az öreg nap iródiák:
Mégse tudná lerajzolni
Az első vágyó szerelmet,
Iffukori gerjedelmet.

II.

Bab és lencse, zöld leveles.
Szabadíts meg tiszteletes;
A nőmtől segíts elválnom,
Száz forinttal megszolgalom
S neked dolgozom egy nyáron.*

*Nem választlak én el téged,
Előttem tettél hűséget.
Fejedben volt a két szemed
Jól meg kellett nézegetned,
Mielőtt hozzám vezetted.*

Viski.

és lefelé, melynek hiányában sokkal jobb még egy ideig várni, hallgatni és — pusztulni, mint igazainkat életbevágó gyakorlati eredményekre való kilitás nélkül hangoztatni.

Azon év, melyben az utolsó országos iparos gyűlés a fővárosban megtartott, a korlátlan ipar-szabadság proklamálása által forduló pontot, igen sokak meggyőződése szerint végzetes forduló pontot képezett hazánk ipartörténetében, s így az 1872-iki ipartörvény meghozatala, és tegyük hozzá minden átmeneti rendszabályok nélkül történt életbeléptése, ugyszólván kényszerokokat szolgáltatott az iparosok országos tanácskozására.

Ne foglalkozunk most ezen gyűlés eredeti célzataival, annak lefolyásával és végeredményeivel, mindenki, a ki a dolgoknak csak némi ismeretével bír, constatalni lesz kénytelen azt, hogy az 1872-iki ipartörvény által teremtett alapokon is, a mi különösen a társulati szervezkedést és az ennek kifolyását képező némely hasznos intézmények létesítését vagy újjászervezését illeti, a mi történt, az nem legcsekélyebb részben tulajdonítható azon törekvéseknek, melyek eme gyűlésből és a törvény szervezetére bár papíron maradt, de azért erkölcsi hatáskörét sok irányban fenntartott országos iparos szövetségből nyertek kiindulást.

Igen sok fontos körülmény az, mely kívánatosnak, időszerűnek, sőt halaszthatatlannak tünteti fel a vidéki iparosok részéről évek óta sürgetett második iparos „Congressus” nak ez évbéli megtartását, oly körülmények, melyek egyszersmind biztos reményt nyújtanak arra nézve is, hogy meleg érdeklődés és rokonszenv fogja kísérni a mozgalmat mindenütt ott, ahol érzék van az ország anyagi fejlődésének annyira elsőrendű tényezői iránt stb. stb.

A mi a gyűlés szervezetét illeti, a következőkre nézve történtek előzetes megállapodások: a gyűlésen szavazati joggal az ipartársulatok, egyesletek és körök kiküldöttjei (a meghatározandó számarányban) továbbá az iparkamarai kül- és beltagok és mindazon egyes iparosok, vagy iparpartolók vehetnek részt, kik társulati köteleken kívül álló iparizók valamely csoportja által a képviselőre hiteles megbízást nyertek.

Ugy a tárgysorozatra, mint a gyűlés egész szervezetére nézve a február 16-án tartandó előértekezlet lesz hivatva végleges határozatokat hozni, nemkülönben azon előadók is kijelölni, illetőleg megnyerni, kik az előkészítő központi bizottság elvi megállapodásainak alapján az egyes tanácskozási tárgyakra nézve tüzetesen indokolt előterjesztésekkel fognak a gyűlés elé lépni.

Kötelességemnek tartottam ezekről a t. ipartársulatokat, egyesleteket és köröket e „nyílt levél” útján megismertetni, midőn ezennel felhívom közösgyűnknek minden barátját: Keltse fel a legszelebb körökben az érdekeltséget és rokonszenvet a magyar iparos osztály által célbavett országos manifestáció iránt, s járuljon majdan a maga részéről is hozzá, hogy a megvitatandó kérdések alapos előkészítése mellett, a tanácskozások azon szak-szerűséggel és higgadtsággal folyjanak, a mely egyedül méltó ügyünk nemzeti fontosságához, mint azon nagy társadalmi osztály képviselőihez, mely hazánk anyagi és kulturális fejlődésének mint fontosabb tényezőjeként van hivatva szerepelni.

(Levélbeli jelentkezések a február 16-án tartandó előértekezletre hozzám címzendők: muzeum-utca 19. sz., oly végből, hogy az értekezlet tüzetesebb programját a résztvenni kívánó ügytársakkal idejékorán közölhessem.)

Budapestben. 1879. január 15-én.

Ráth Károly,

orsz. képviselő
mint az 1872-iki országos iparos-
gyűlésből kiküldött központi bi-
zottság elnöke.

Ah, a borbély-szívnek nincs párja széles e világon!...

Páholyban epedezni, közel szívünk bálványához, a művészet „halhatatlan” csarnokában... Van-e halandó ezen az önző világon, ki fel tudná fogni: mennyi ebben a poezis?... Nincs. Erre csak egy borbélyszív lehet képes.

Itt ábrándozott, itt sáhajozott tehát Olivér; itt leste imádoztjának minden ellebbenő szavát, titkos lehelletét...

Hát ha véletlenül reá nézett a szép Elvira?... a rubint-kő, — s az egy pár lézengő, szöke szálbajszsal diszített ajak mosolya össze talált olvadni (persze csak úgy véletlenül): akkor aztán elgondolni is nehéz lett volna azt a mámorító boldogságot, mely szerelmes barátunk keblét feszítette.

A morózus nagy bácsi — hála a szerelem istenének! — rendesen úgy ült, hogy Olivér nem találkozhatott annak kemény tekintetével.

Egy darabig minden jól ment; hanem egy idő óta, olyan élőlény látogatott be az Elvira páholyukba, kinek a látása egy csöpet sem volt inyére borbélyunknak.

Eleinte azt gondolta, hogy az odiosus kinézésű gentelman csak úgy véletlenségből komparaál; de később mindinkább megőződött arról, hogy „kutya van a kertben.” Ekkor aztán szívében a féltékenység és bosszu ütötte fel hydrá-féjt.

Népnevelés.

Figyelmeztetésül*)

a t. cz. szülőknek, az időszaki „Iskolai-Értesítő”-ről.

Az egész gyermekből nem fél, de lehetőleg egész embert kell ma már nevelnünk. ezt pedig csak úgy érheti el a leggondosabban vezetett iskola is, ha vele és céljaival együttesen teszi természet-szabta köteleit a család, a házi nevelés már csak azért is; mert különváltan sem az egyik, sem a másik figyelme ki nem terjedhet mindenre.

Hogy ez így van, lépten nyomon igazolva látjuk ezt, azon nem csak tehető, de művelt család-apák tetteiben, kik magukat gyermekeik házi nevelésében helyettesítetik. Szentegyház ugyan a család hajléka, de mint az egésznek csak részecé, alá van rendelve érdeke a közcsalád, a haza közügyének; épen azért nem csak helyesen teszi, de kötelessége is a közügyek bajnokának magát oly magán dolgokban helyettesíteni, melyeket a közjólét megsértése nélkül el nem végezhet akkor, midőn erőivel a haza rendelkezik.

Ilyenféle helyettesítő a mondottak mellett az időszaki iskolai értesítő; s ki merné okosan állítani hogy mint ilyen káros vagy épen haszontalan az!?

Gyöngéden óvó, figyelmeztető küldötte az a tanodának akkor, midőn megelőzőleg orvoslásra hívja fel a sok gondú családot ott, hol arra szükség van; megrója és fölfedi ez a tanuló hanyagságát, renyheségét, melyet már a római Persius is, mint mételeyzójét az ifjúságnak, keményen üldöz egyik gunyorában; s méltán, mert az, hogy mily veszélyes és káros nemcsak az ifjú életben, hanem a felnöttek körében is, annyi mennyi szomorú példa igazolhatja.

Meg kell előzni a bajt, ki kell irtani a hanyagságot, mint sok társalmi baj és gonoszság szülő okát; de meg azért sem szabad azt tudva, nem tudva tűrni, mert a tunyaság, a henyelés nemcsak ördög párnája, hanem megszegyenítője és elaljasítója az embernek, ki, ha király is, munkára van alkotva. Igen jellemző, mit a közmondás e szavakban mond: „A királynak keze sincs hiában.”

Lelkiismeretlen, naplopók és csalókra, feltűnni szerető szájas tudákosokra, mit sem tevő herékre semmiféle társadalomnak, mely józan alapokon nyugszik, nem volt s nem lehet szüksége; nincs szüksége az ilyekre a jól berendezett családi hajléknak sem; épen azért, hol a tanulóban a hanyagság s ebből származó kötelesség mulasztás jeleit észlelhetni, kárlehetlenül kikell azt irtani, nehogy meghagyatván a gyermekben, kiirthatlan csapássá változzék a férfiban, Áldás nincs a jégesőben, káros a hanyagság.

(Folyt. köv.)

Kovács János,
gymn. igazgató.

*) L. e. lapok 5-ik számát.

Közgazdaság.

A rozsda.

(Folytatás.)

Miután az uredosporák több ízben ismétlődőleg képződtek, különösen a régibb uredóalakokon másféle sporák is jönnek létre, sőt a nyár végéfé, vagy ha a rozsda már összeleplezte a vetéseket a nyár derekán csak is ilyenek fejlődnek. Ezen sporák könnyen megkülönböztethetők az uredosporáktól, már csak az által is, hogy mindig két rekeszűek s ugyanazon évben, melyben létrejöttek nem fejlődnek tovább, hanem apró fekete foltokat alkotva áttelelnek a szalmán, tarlón vagy egyes vadon élő növényeken, különösen a tavaszkor és csak a jövő tavasszal kezdenek csírázni. Ezen

Tehát ellenféllel lesz dolga! Ez a gondolat cikizzott keresztul tapintható részének minden legkisebb porczikáján. Pedig már szentül hitte, hogy a szép Elvira nem érdektelen iránta.

S még a mi több: úgy tetszett neki, mintha ellenfele olykor kicsinylő pillantásokkal méregetné végig. Oh! az az anyagi leány! az még ilyenkor is csak mosolyogni tudott.

— Boszut állok rajtad — gondolá magában Olivér ur — s kapva „kukkerjét”, azt egyenesen a gyűlöletes uracs felé irányozta, mint ha azt mondaná: én nemcsak, hogy visszanezlek, de akár agyon is nézlek.

Az uracs is fogta „kukkerjét” s rettentlenül visszanezte. (A bájos Elvira most is csak mosolygott). Ez nem várt trompf volt. Olivér kezei reszketni kezdtek a dühtől s „kukkerja” nagy zörejjel hullt lábaihoz.

A gyűlöletes uracs gunyosan mosolygott, az a másik mosolygó ajak pedig gyöngén kaczagott fel...

Brr! A morózus öreg ur hátra fordult s hősünk a kemény tekintettől — kicsibe mult — hogy el nem ájult. — De csakhamar felocsudott s pár perc alatt ott hagyott páholyt, ideált, „kukkerjt”, ezer szerencse, hogy még magát is ott nem hagyta...

Hanem azért feltette magában, hogy annak az uracsnak megmettszi a — torkát.

(Folyt. köv.)

sporákat téli, — nyugvó vagy teleutosporáknak nevezzük.

Tavasszal a teleutosporának mindkét sejtjéből vékony s elágazó nyulvány az u. n. promycelium lép elő s mindenik ágacska végén egy-egy tojásdad vagy vese alakú sejt: sporidium fejlődik. Tulajdonképen e sporidium van hivatva arra, hogy a fejlődés további menetét fenntartsa, illetőleg egy más körben megkezdje.

Ezen sporidiumok csírázása már nem csak azon feltételekhez van kötve, melyektől az uredosporáké függött, mert azon esetben, ha a buza vagy más gabona fele növény levelére vagy szárára jutnak, bármily kedvező körülmények között bizonyos időmulva elvesznek a nélkül, hogy belőlök mycelium fejlődött volna. Csírázni csak azon esetben kezdenek, hogy ha más meghatározott növény levelére jutnak. A Puccinia említett 3 faja közül mindenkinek más más növény szükséges tovább fejlődésére. Míg a Pucc. graminis sporidiumainak a közönséges Sóska-fa vagy Borbolya (Berberis vulgaris) leveleire kell jutni, hogy csírázásnak induljanak, addig a P. stramis sporidiumainak az érdeslevelűek családjába tartozó növények s ezek között különösen a fekete nadálytő (Symphytrum officinale) orvosi atraczel (Anchusa officinalis), pettyegtetett gáina (Pulmonaria officinalis): a Puccinia coronatának pedig a kutya benge (Rhamnus Frangula) és varjutóvis benge (Rhamn. catharticus) szolgálnak kedvező talajul.

A Pucciniának mindabárom fajánál egyenlő módon történik a sporidium által a tovább fejlődés s épen azért e helyen csak a Pucc. graminisét fogjuk rövideden megismertetni.

A Pucc. graminis sporidiumja a Berberis levelére jutván, csírázásnak indul s csirtömölje áttörvén az epidemist, illetőleg keresztüljutván a légnylásokon, a levél belsejébe hatol s myceliummá fejlődik s pár hét elteltével, sőt gyakran kevesebb idő alatt is a levélen lényeges változást idéz elő. Tavasszal, vagy gyakran nyáron is a Berberis vulgaris levelein kisebb nagyobb sárgás vagy barnás színű foltok és dudorok vehetők észre, melyeknek görösői vizsgálatánál két, egymástól teljesen különböző képlettel találkozunk, melyek közül egyiket Spermogoniumnak, a másikat Aecidiumnak nevezük. Ezen képleteket, illetőleg dudorokat a mycelium hozta létre. A spermogoniumok, melyek néhány nappal rendszeren előbb fejlődnek, mint az aecidiumok, a levéllemez felső lapjának epidermisen alatt apró urnaalaku képződmények, melyek belül vékony fonálforma nyulványokkal vannak kibélelve. Ezen spermogoniumok teljesen kifejlődvén, áttörnek az epidemis réteget s vékony szórforma nyulványokat bocsátanak a levél felületére. A spermogonium bel-sejében számos tüalaku ágacska nyilik a középpont felé s ezek csucsain igen apró sejtkeletkeznek, az u. n. spermatoriumok, melyek a nyíláson ki-ürittetnek ugyan, de eddigele rendeltetésüket még nem sikerült kideríteni.

Az aecidium, mely régebben önálló Aecidium Berberidis nével ellatott gombafajnak tekintetett, a levéllemez szövetében bogrealaku képleteket alkot s jóval nagyobb a spermogoriummal. Belsejében csakhamar apró sporák jönnek létre, melyek, ha az aecidium teljesen kifejlődött s az öt borító epidermis réteget áttörte, az aecidiumon támadt nyíláson kiürittetnek s a levéllemez alsó lapján apró sárga porcsomókat alkotnak. A kiüritett sporák helyett az aecidium alján található hymenium réteg mindig újabb és újabb sporákat hoz létre, melyek szintén a levél felületére jutnak, honnan aztán a szél által, vagy más módon eltávolíthatnak.

Az aecidium sporák a Berberisen, illetőleg azon növényen, melyen létrejöttek, nem képesek tovább fejlődni és csírázni csak azon esetben fognak, ha a buzára, vagy más pázsit-félére jutottak. Ezen esetben a belőlök fejlődött myceliumok a levél vagy a szár légvő nyílásain behatolnak s 8—10 nap alatt a már említett Uredosporákat hozzák létre, melyek többizben szintén Uredosporákat nemzenek, majd teleutosporákat hoznak létre, melyeken tavaszkor ujjolag oly sporidiumok képződnek, melyek csak a Berberis levelein képesek tovább fejlődni.

Megismerkedném a Puccinia egész fejlődésmentével, megfjethetjük azt is, hogy mi módon teheti tönkre a gomba gyakran úgy szólván egész termésünket. Mint fennebb is említettük: az aecidiumból fejlődött mycelium és az azon létrejött uredospora a gabona-félék leveleit, mint a növény légzőszerveit támadja meg, abban élőködik s így a magfejlődése-re szükséges tápanyagnak is legnagyobb részét elvonja s a sporák képzésére használja fel.

(Vége köv.)

Buza János.

Bécsi levél

a magyar bárlól.

Nincs nehezebb mint egy báltudósító feladata, kinek el kell rá készülnie lenni, hogy referációját számos kedves kis kéz fogja megforgatni s ragyogó szem olvasni, mohón keresve benne mindazt, mi tulajdonos urujének kedves emlékeit képezi.

Én szerencsémre nem ujhelyi bárlól akarok

irni s így nem találkozhatom az ottani szép szemek szemrehányásaival, ha netalán valamit felületesen említenék, vagy épen kifejednék.

Bécsi bárlól irok, bécsi magyar bárlól, melyet a magyar aristocrazia fiatalága itt január 3-án rendezett. A bál bizottság a „Gartenbau-Gesellschaft” úgynevezett virágtermet (Blumensäle) választá a táncvizgalm színhelyéül, mintegy jelzéskéül annak, hogy csak is ily szép virág-terem van hivatva méltóan befogadni ama szép hölgykoszorút, mely az estélyt jelenléte által tündöklővé tette. A különböző égaljak minden virányából láthatánk itt diszletül szolgáló növény fajokát. Zöldelő pálmák, illatos rózsák, ártatlan liliumok, szerény nefelejtsek, fenséges kameliák versenyeztek az elsőbbség felett egymással, majd mint fejlődő bimbók, majd mint pompázó rózsák varázsolták bájjaikkal valóságos tündérvártó a virágtermet.

Tíz órákor a lady patronessek szép sora, a magyar aristocrazia mindannyi büszkesége a szász-coburg gotbai Ágost hg. báli védnök, élén elfoglalta a terem egyik oldalán helyét. Toilettejeik fényes voltáról igen sokat kellene írnom, hogy híven festhessem. Tulnyomó volt a rózsaszín-selyem-ruha, kevesebb a fehér, itt-ott egy-egy chamois sötét-vörös vagy világos-kék báli öltözék. Mindenütt az egyszerűséggel párosult dísz és finom izlés, mely aristokrata hölgyeinket egyáltalában jellemzi.

A patronesse dámák megjelenése után polonaise nyitotta meg a táncvizgalmat.

Az udvar részéről, ezen első magyar bál nagy megtiszteltetésben részesült; négy tagja szerencsétlenül azt megjelenésével: Lajos Viktor, Albrecht, Reiner s Károly Lajos főherczegek. — Bécs notabilitásai csakhamar megjelentek; Andrassy Gyula gróf csaknem az első között volt s miután szép szavakban bókolt a patronesseknek, minster társával mulatott. A közös ministerium teljesen képviselve volt. Az osztrák minsteriek közül Auersperg hg. volt jelen. Báró Wenckheim, Festetich György gróf alakjai szintén kitűntek a magas vendégek közül.

A színészvilág néhány női és férfi tagjai sem hiányzott. Jelenvoltak: Jauner és Sonnenthal; Grossi és Zampa énekesnők.

A bálnak nemcsak a bizottsági tagok nemzeti színű jelvényei, s a társalgásban hazai nyelvünk általános alkalmazása kösönzék a valódi magyar jelleget, hanem a magyar mulatsággal szoros kapcsolatban levő magyar zene és tánc is, különösen hozzájárultak azon érdek növeléséhez, melylyel a bécsi körök s hírlapok a bál iránt már hetek előtt viseltettek.

Midőn Berkes Lajos, „a sokat utazott s tapasztalt férfiú” sötét társaival a fényes teremben előbukkant s csárdásait játszani kezdé, kimondhatlan érzet fogta el keblünket, sietve tódultunk közelébe, örülve az ősmertes hazai hangoknak. Gyönyörűség volt nézni a győri huszártisztek szép és magyar tüzzel járt csárdás táncát.

A tiszta jövedelem a „bécsi magyar olvasó és társas-kör” javára 1000 frt. Körünk jövője biztosítva van, buzgó alelnökünk, Pintér Gyula ekkép gyümölcsöző fáradozásai folytán!

Vidéki levelezés.

Tarcal, 1879. január 23.

Ha egy Tarcal városát közelebről nem ismerő idegen a nyár derekán B.-Keresztúrról a gyalog uton Tarcalra sétálva a város felett az „Előhegy” szőlők alatt elkigyózó gyalog ösvényen, arczczal Pthryg felé fordulva, a gazdag lapályt átszelő tiszavidéki vasutat megpillantja, örömtelt szívvel egy valóságos eldórádót kell, hogy képzeljen magának! Ugy okoskodván: ime ezen város lakosai gazdag szőlő hegyei világhírű nektárját s ezen leltette nagy rónaság kalászos és egyéb terményeit kedvök szerint a legalkalmasabb pillanatban a lehető legjobb ár eierése mellett a világ-piacra szállíthatják, mert itt a vasut, mely mióta a szilárd töltések a kereskedői világot és a nagyobb termelődiket már ki nem elégíthették, csupán azért építették, hogy a termelést a fogyasztással gyorsabban és szorosabban összekösse. Ilyen benyomást nyerne az idegen turista Tarcal és közlekedési viszonyai felől, ha ezen látvánnyal megelégedve, ugyanazon gyalog uton a melyen jött vissza-felé indulna.

Mily torzképpé változnék azonban ezen első benyomás ha a vándor s kivált ősszel azon kis magaslattól lebecsátkoznék és a városon keresztül az úgynevezett „vasuti indóház”-hoz sétálni merészelne. A város főutcáján legialábbis térdig érő marsztaló sár, a képzelt vasuti állomás helyett pedig egy nyomorult bakterház, melyben annyi előkészület sincs, hogy 100 kgr. sulyu podgyaszt a szegény „állomási főnök” kezébe lehorzsolása nélkül lerakni lehessen. Gyors vagy pláne teherszállítmány felvagy leadásáról pedig itt álmodni sem szabad!

A mult 1878-ik évi országgyűlési képviselő választást megelőző korteskedés idejében történt, hogy a kormány-jelölt látván, miszerint az ellen-jelölt hívei egyre szaporodnak, egyedül Tarcal döntött a szavazó urnánál, egy állítólag mondva csinált tarzali küldöttségnek, melynek gyengéjét jól ősmerte, azon szent ígéretet tette, hogy megválasztatása esecén ő Tarcalnak egy rendes indó

házat és szilárd összeköttetési utat fog legközelebb a magas kormány illetőleg a megyénél kieszközölni.

Ezen honatyai ígéret a könnyehívó ellenzék egy nagy részét lecsilapítá, mi által sikerült a kormányjelöltnek az ellenzék felett diadalt aratni. De vajlon tett-e a mádi választó kerület országos képviselője valamit adott ígérete beváltása czéljából? Tudomásunkal semmit! Mert azóta a vasuti indóház létesítését illetőleg, sem a vasuti társulat sem a magas kormány részéről nem vettünk észre ilyesmi szándék nyilvánítását, de sőt mondhatnók, hogy a megye ugy tekinti Tarcal városát, mint mostoha gyermekét, mert állítólag azt sem akarta megengedni, hogy megyei uti közmunka erőket egy városunkat Tokajjal vagy Bodrog-Keresztúrral összekötő töltés létesítésére használhassuk!

Ilyen körülmények között nem lehet csodálkozni azon, hogy ezen a természettől gazdagon, bőkezűen áldott város évi kincstári adóját a legszigorubb behajtási módok alkalmazása daczára sem képes befizetni; mert a szegény elcsigázott szőlős-gazda szántóföldjét a szőlő munka elodázhatlan természete miatt, kellően nem művelhetvén, ebből tehát felesleget nem termelhet; a szőlő termést pedig, az ősszel rendszeren beálló és minden közlekedést illusorussá tevő borzasztó sár miatt a jobb minőségű, illetőleg vastag nyaku és bő hasu borvevők kimaradása miatt csak ily szegény korcsmárosoknak adhatja el és pedig ily elszomorító, mesés — olcsó áron, hogy alig kapja benne vissza az egész nyári munka és a musthoz vett drága hordó árát.

Ez alkalommal nem akarom a t. olvasó türelmét tovább fárasztani; de ha a tisztelt szerkesztőség helyt ad soraimnak, alkalmilag fölkeresem e lapok hasábjait Tarcal város s vidékének érdekében írt közleményekkel.*)

G. Ignác.

*) Közérdekű közleményeknek szivesen nyitunk tért. Szerk.

Különfélék.

Lapunk mai száma új czimbetűkkel jelenik meg, oka pedig az, hogy az első oldal többnyire renaissance-betűkkel szedtetvén; a vastag árnyalat zavarát az őshangzatot, míg e változtatással a stylszerűség egészen helyre áll.

× **Farsang.** A báli meghívók egymást érik. Jó is lesz igyekezni, mert ma-holnap vége a farsangnak. Február 15 én Ujhelyben a „korcsolyázó-egylet”, Patakon meg a főiskolai ifjuság kiáltja rá, hogy „három a tánc”. Ohajtandó, hogy egyik se ártsen a másiknak. — Folyó hó 8-án Király-Helmeczen a helybeli s közel vidékbeli hölgyek piqueniquet rendeznek. — Nyomatott meghívók nem borsátattak ki, de biztosított minden ujhelyi fiatal ember, a ki egy rövid kis uttól vissza nem riad, hogy a jó szomszédok vendégszerete s oly kedélyes vidám multság várakozik reá, melyet még a bőjten is meg fog emlegetni. — A megyei huszárok és őrhajduk szombaton este a Diana termében megtartott báija népebb és jövedelmezőbb minden eddigi bálnál. Mintegy 50—60 pár járta hajnalig kitűnő jó kedvben a „dajcsot” és „nagy mazurt”. Ugy látszik a hajduk és szoba-leányoknak jobban áll ma a világ mint uraik s urnóiknek.

× **A posta hivatal** új helyiségén éjjel-nappal dolgoznak, hogy teljesen elkészüljön márczius 1-ig, a mikor ugyanis meg fog már nyitattani.

Barbár állapot. Nem egyszer kelt mély megbotránkozást emberies érzületű egyéneknek az, hogy nem lévén a városban semmi helyiség, hova a közkórház zsufoltsága esetén életveszélyben forgó betegek elhelyeztetnének, sokszor utszélen kell ilyeneket fekdüni hagyni míg a halál nem könyörül rajtuk. — Igy történt tegnap hogy dr. Schweiger urat egy szulfájdalmaktól meglepett nőhöz hívták, megrendítő volt a látvány, mely a helyszínén elé tárult s a melynek valóságáról dr. Löcherer járás orvos is bizonyosságot szerzett. A dörzsöki kútnál levő nyílt, büzös, elhagyott pinczében fekdüni a szerencsétlen nő kinlódva, tehetetlenül, mellette két kiéhezett kis gyermek. kiknek nem volt ki gondját viselni, részeges kóbor apjuk elhagyván őket. — A két orvos ur mindent elkövetett a nőnek, a kin orvosi műtétet láttak szükségesnek végrehajtani, alkalmas helyre való szállítása végett. Azonban minden igyekezet kárba veszett, mivel a városi kapitány minden buzgalma daczára sem volt képes helyet találni, s magának a járási szolgabíró urnak erélyes közbenjárására sem volt a szerencsétlen nő elhelyezhető. Végül alispáni rendeletre helyet szorítottak neki valamiképen a kórházban, hol jelenleg s egyénelt több van fölvéve mint a mennyi az ágyak száma. — Az illető közegek megtették a mi tőlük telt s így senki sem vádolható mulasztással, de igenis fel kell szólalunk az állapot ellen, mely magával hozza, hogy ily barbár világba való esetek előfordulhatnak. — Itt mielőbb gyökeres intézkedésre van szükség s azt méltán el is várhatja a közönség a városi képviselő testülettől.

× **A hagymáz** nagy mérvben kezd szerepelni nálunk s majdnem minden esetnél más más alakban s oly különös körtünetekkel mutatja be magát, hogy mint az orvosok mondják „ujhelyi betegség” czimén az új betegségek sorába lehetne iktatni. Ezen új betegségben az is furcsa, hogy különösen a „szép

nem” iránt látszik ragaszkodással viseltetni. Szerencsére idáig még nem öltött eljárvány veszélyes alakot magára, mert kevés a példa, a hol föllépése hallálal végződött volna. Mäskülönbén a mindenféle betegségek s halálozások oly gyakoriak, hogy valóban a legszigorubb elővigyázat s óvatosságra van szükség.

Egyletek. A s.-a.-ujhelyi önkéntes tüzoltó-egylet évi rendes közgyűlését febr. 9 én délutáni 3 órákor fogja megtartani, melyre az egylet összes alapító, pártoló s működő tagjai ezennel meghívottak. A közgyűlés tárgyai: Titkári jelentés a lefolyt évről, — a folyó évi költségvetés megállapítása; a tisztikar megválasztása s netalán fölmerülő indítványok. — A működő tagok közgyűlése ugyan-e napon 2—3 óráig tartatik meg. — A „dalárda-egylet” évi rendes közgyűlését f. h. 5. esti 5 és fél órákor tartja meg a megyeház nagy termében melyre az egylet összes alapító, pártoló s működő tagjai ezennel meghívottak. — Tárgyak: az egylet vagyoni viszonyainak rendezése, az új tisztikar megválasztása s netaláni indítványok. Örömmel értesülünk, hogy a dalárda szétvált elemei ujra egyesülnek és pedig oly, az egylet belszervezetére vonatkozó átalakulások s a fokozatos előmenetelt biztosító tervek mellett, melyek ezen városunkban már is nehezen nélkülözött egyesületnek a legszebb jövőt ígérik.

Hymen. Dr. Blasberger Mór, mádi orvos, legközelebb váltott jegyet Schwartz Hermin kisasszonnyal Miskolczon. (1.)

Alsó-hegyaljai tudósítók írja: A tállyai önkéntes tüzoltó-egylet által rendezett táncvizgalm f. hó 25-én tartatott meg a „Fekete-sas” czimű vendéglő tánctermében, kitűnő eredménnyel. Valódi demokratikus bál volt ez, a hol egyformán jól mulatott mindenki; egyforma jogai voltak ott ur- és polgárnak, nagysám- és kisasszonynak, szóval: kitént a valódi „egyenlőség és testvériség.” Ott láttuk Farkas Gyuláné és Szabó Lajosné urhölgyeket; — ott voltak Györy Klárka, Tarnóczy Anna, Vissy Katinka, Sebök Mariska és még számos virága Alsó-Hegyaljának. Nagyban fokozta a jó kedvet Grün József ur S.-a. Ujhelyből, ki táncszünetek alkalmával szép dalaival mulattatta a nagyszámu közönséget. A tánc egészen kivilágos kiviradtig tartott, mikor aztán mindenki meglegedten nyugalomra távozott.

× **Sport.** Mióta a fegyveradó szagát érzik a vaddisznók egész bátorsággal rőfognek az erdőben s mégis nagy ritkán lehet egyet-egyet lelőni belőlök. Egy-egy hajtó-vadászat hire elbotorkázik hébe-hóba hozzánk is; de a hir többnyire csak nyullal, leggyakrabban meg — nyulfarkkal végződik. Közelebb is nesztét vettük, hogy Vajdácská mellett az ágóci pusztán arrangiroztak egy „hajtást.” Nimród fiai (igaz, hogy nyulra s nem disznóra); de biz a „hegy itt is egeret szült”, mert egy esztévesztett, különben rendeltetését megértő t a p s i fűlesnél több préda nem koronázta a nemes paszsiót. Mint halljuk legközelebb a zempléni uradalomban is nagy vadászat rendeztetik kártékony vadakra.

× **Tűz volt** január 28-án éjjel Gercselyen s a ref. lelkeszi lak, istálló s méhes hamvadtak el. A méhes elégésénél egy kis komikum-féle is előfordult, a mint t. i. a méhek tanyájába belekapott a tűz: hajrá! az inkább csak ácsorgó, mint oltó falusi suhanczok könyökig próbálgattak a megmentett kópükbe nyulkálni, persze, egy pár ilyen mézre éhezett megadta kíváncsiságának az árát s feldagadt kézzel s ábrázattal kiabálhatta: jaj, beh jó! Mindamellett vagy négy köpüt a nagy zürzavaban elkönfiskáltak; de a tettéseket becsípték. A kár mintegy 300 forint; a lelkeszi lak biztosítva volt. Gyujtást gyanítanak, a mi nagyon hihető.

× **Rendőri hírek.** A telegraf elől nincs menekvés. Alig rakott zsebre egy pár értékesebb órát s lánczot Kassán egy „házaló” forma egyén s alig röpült a vonattal Ujhelybe, midőn a vonatnál is gyorsabb sürgöny folytán it „sebtiben” elcsípték s még mellé: nálunk tanyázó cimboráját is, kit hozzáfűzve, expedialta vissza a kapitányság Kassa városába. — Nyiregyházáról is üldöz a távsürgöny egy „jó madarat”, ki ott több ezüst gyertya-tartó s más értékes drágasságokkal megszedve magát, Ujhely felé vette útját; de még idáig nem sikerült elfogni.

Irodalom.

A Csöndös Órák 42-ik és 43-ik szám a következők érdekes tartalommal jelent meg: Tartalom: „A gyógyíthatlan seb” (eredeti regény), Feodor-tól. — „Téli csillagok” (ered. köl.), Majthényi Flórától. — „A vonat-vezető”, (ered. elbeszélés) Iringótól. — „A wurmlingi kápolna” (Lenau költeménye) Szuk Józseftől. — „Miss Mehatabel fia” (F. C. Aldrich amerikai beszélye). — „Város végén kurta korcsma” (ered. rajz) dr. Thallóczy Lajostól. — „Uj-Hellas” dr. Szemák Istvántól. — „Álmodom” (tárca-vers) Csopor Gyulától. — „A fehér asszony” (Vacano E. M. elbeszélése) Hegedüs Jánostól. — „A dal vége”. — „A hangzó homok”. — „Nagyvilági hírek, adatok”, „vegyes ujdonságok”, „apró hírek”. A borítékon: tartalom, Hymen, sakk-rejtvény, kép-talány, szikrák, a szerkesztő nyílt válaszai, hirdetés.

A „Magyarország és a Nagyvilág“ 5-ik száma e tartalommal jelent meg: A ruméliai nemzetközi határszabályozó bizottság. — Az én szívem. Költ. (Soós Lajos.) — A végzetes szánkázás. Nagy hó évadjára való elbeszélés. (Bulla János.) — Az ember őshazája. (Requinyi Géza.) — Inséges napok. — Bosnyák ház Blazujban — A vér. („Stathmore.“) Regény. Irta Quida. IV. folytatás. — Vasárnapi levél: Csevegés a szünórában. (Porzó.) — Az anya karácsonyfája. Költ. (Gr. Zichy Géza.) — Bál után. (G. J.) — Egy agg magyar színész életéből. (Irta Balogh István.) (Folyt.) — Szini és művészeti szemle. (S.K.) — Sakfeladvány. — Szőrejtvény. Sserkesztői üzenetek. — **Rajzok:** A ruméliai nemzetközi határszabályozó bizottság. — Inséges napok. — Bál után. — Bosnyák ház Blazujban.

Nyilvános köszönet.

A sátoralja-ujhelyi önkéntes tűzoltó-egylet január 11-én megtartott táncvizgalmalkalmából következő felülfizetések történetek:

1879. január 11-én tartott táncvizgalm jövedelme s kiadása:
 Bevétel 213 frt 16 kr.,
 Kiadás 205 frt 46 kr.,
 Marad tisztán 7 frt 70 kr.,

Felülfizetések: grf. Walis Gyuláné 30 frt, hezg. Windisch-Graetz Alajos 15 frt, Dókus József 5 frt, Meczner Gyula 9 frt. Bideskuthy Sándor 5 frt, Bogay Zsigmond 3 frt 50 kr., Takács János 3 frt, Ambrózy Nándor 3 frt, Dókus Gyula 2 frt 50 kr., ifj. Farkas Lajos 2 frt 50 kr., Lövy Adolf 2 frt. Hornyay Kálmán 2 frt, Altmann Sámuel 2 frt, Hancsák Andrásné 2 frt, id. Sebeők Antal 2 frt, Mezős Menyhért 2 frt. Jelenek Ádám 2 frt, Csákö Imre 1 frt 50 kr., Breitner Eszter 1 frt 50 kr., Szemes Károlyné 1 tallér, (1 frt 44 kr.) Lucz János 1 frt, Palánkay Ferencz 1 frt, Ármágyi János 1 frt, Kurecska István 1 frt, Pataky Miklós 1 frt, Vass József 1 frt, főt. Paulovits 1 frt, Rosenblum Isidor 1 frt, Singer Izrael 1 frt, Braun Ignác 1 frt, Hollender Manó 1 frt, Boruthné-Évva Ottlil 1 frt, dr. Sebeők Antal 1 frt, Kottu György 1 frt, Király Alajos 1 frt, Kresinszky Ferencz 1 frt, Fux István 50 kr., Rieder Alajos 50 kr., Zinner Henrik 50 kr., Rigan Mihály 50 kr. Összesen 114 frt 94 kr.

A fent kimutatott jótékony felülfizetésekért fogadják a t. felülfizetők az egylet meleg köszönetét.

Stich Lajos,

ö. t. egylet pénztárnok.

Üzleti tudósítás.

Hivatalos

piaczi ár-kimutatás

1879. januárhó 31.

			frt.	kr.
Buza	75 klgr. sulyu	1 hect.	5	62
Gabona	70 klgr.	»	3	50
Árpa	60 »	»	3	—
Zab	40 »	»	1	60
Kukur.	75 »	»	3	—
Burgonya	75 »	»	1	50
Borsó	75 »	»	7	50
Lencse	75 »	»	3	75
Paszuly	75 »	»	4	12
Köl. kása	75 »	»	6	—
Vaj	1 liter	»	—	88
Szesz	»	»	—	31
Marhahus	1 klgr.	»	—	44
Szalona uj	»	»	—	60
Sertés-zsír	»	»	—	72
Széna	méter mázsa	3	—	—
Alom szalma	»	»	—	70

Hivatalos s magán árverési hirdetések díja, nemkülönben olyanoké, melyek kiemelése nem kívántatik, 1—100 szög 1 1/2 kr. azonfelül 1 kr.

Kiemelt, keretelt rendes kereskedelmi s üzleti hirdetések termérték szerint számítatnak és pedig egy □ centiméter 2 kr.

Bélyegdij mindenkor 30 kr.

HIRDETMÉNYEK.

Háromszorinál többszöri hirdetéseknel a díjmérséklet, valamint kívánatra különösen kiemelt hirdetéseknel a díjfelvétel esetéről külön egyezkedés tárgyát képezi.

A „Kis hirdető“ rovatában kis, legfeljebb 5 sorig terjedő hirdetések díja, kincstári illetéket is bele értve 50 kr.

Fül-olaj

Dr. Schmidt főorvostól, gyógyít mindennemű sikert, ha csak nem vele született. (Nagyothallás, fülzuga azonnal eltávolítatik.) **Ara egy üvegnek használati utasítással együtt 2 frt.** Vidékre 2 frt 40 kros postautalvánnyal történt beküldése mellet azonnal s bérmentesen megküldetik.

Fő-lerakóhely: **Grätz Gyulánál,** Bécs, VI. Mariahilferstrasse 79. sz.

Bizonyítvány. Több mint 12 év óta betegség folytán mísem hallottam balfülemre, mi reám nézve foglalkozásaim közben végtelenül zavaró és terhes volt; semmi alkalmazott szer sem akart használni, míg végül mintegy három hét előtt egy öreg barátom ön fülolajára figyelmessé tett. Mínhogy már sok mindent használtam, ezzel kísérletet akartam tenni s kimondhatatlan örömemre már egy fél üvegnek használása után, mintegy 14 nap alatt teljesen visszanyertem hallásomat. — Ezért minden hasonló bajban szenvedőnek legjobb lelkiismerettel ajánlhatom ezen fül-olajat.

Fürstenwalde 1878. aug. 8.

4—5

Steinberg Gyula.

A garanyi gazdaságban

eladó:

40 darab öreg kos,
 10 „ éves „
 315 „ öreg ürü,
 80 „ éves „
 150 „ öreg anya
 60 „ éves „

Az árak iránt értekezhetni alólírotnál.

Garany, 1879. január hóban

Dinnyes Kálmán,

1—3

számartató.

A Pataki utcán lévő Kálnási féle új lakóházban 4-5 lakszobából, konyha, kamara, fatartó, pincze és nagy padból álló lakás, utcazi bejárással, mostantól és több évre hasznosbérbe adatik.
 Értekezhetni a tulajdonossal déli 12 órától 3 óráig délután.

Több métermázsa

valódi obendorfi burgundi répamag

kapható

Mazár József főkertesznel

TÖKETEREBESEN.

Mázsája 35 frt o. é.

Ugyszintén

amerikai rózsa burgonya,

mázsája 5 frt.

Pályázati hirdetmény.

Tarcal, mintegy 3000 félekszámú biró mezőváros orvosának lemondása folytán üresedésbe jött nagyközségi orvosi állomás választás utján folyó évi február hó 24-ik napjának d. e. 10 órájkor, Tarcalzáros házában betöltendő lévén; felhivatnak mindazon orvos- és sebész-tudórok, illetve mindazok, kiknek a törvény a pályázati jogosultságot engedélyezte, miszerint szabályszerűleg felszerelt kérvényeiket kitelt idő előtt 24 órával alólírothoz terjeszték be.

Évi fizetés 400 frt. és a szokásos halottkémlési díj.

Tokaj, 1879. évi január 58.

Szenczy László,

tokaji járás szolgabirája

Életpiacz utcza 378. sz. a.

3 szoba egy konyha és egy kamarából álló lakház,

folyó évi april 24-től

bérbeadó.

A „sátoralja-ujhelyi népbank“

mint

TAKARÉKPÉNZTÁR

folyó 1879. évi február 16-án délután 3 órakor

a bank helyiségében tartandó X-ik rendes

ÉVI KÖZGYÜLÉSRE

a részvényesek megjelenni tisztelettel felkéretnek.

A közgyűlés tárgyai következők:

- Az igazgatóság, ugy felügyelő bizottság évi jelentésének megvizsgálása s jóváhagyása;
- zárszámla és az évi mérleg megállapítása;
- osztalék megállapítása;
- az alapszabály értelmében kisorsolandó igazgatósági és felügyelő bizottsági tagok megválasztása;
- Az alapszabályok értelmében az igazgatóság és felügyelő bizottság részére felmentési határozathozatal;
- az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1879. január 16-án.

Az igazgatóság.